1. ח והיה בשמעו את־דברי האלה האת והתברך בלבבו לאמר
שלום יהיה־לי כי בשררות לבי אלך למען ספות הרוה את־
ט הצמאה: לא־אבה יהוה סלח לו כי אז ישן אף־יהוה וקנאתו
בא־איש ההוא ורבצה בו כל־האלה הכתובה בספר הזה ומחה
יהוה את־שמו מתחת השמים: והבדילו יהוה לרעה מכל
שבטי ישראל בכל אלות הברית הכתובה בספר התורה
יא הזה: ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם
והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את־מכות הארץ ההוא
יב ואת־תחלואיה אשר־חלה יהוה בה: גפרית ומלח שרפה
כל־ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא־יעלה בה כל־עשב
יג כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבים אשר הפך יהוה באפו
יד ובחמתו: ואמרו כל־הגוים על־מה עשה יהוה ככה לארץ
טו הזאת מה חרי האף הגדול הזה: ואמרו על אשר עזבו את־
ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם
יח מארץ מצרים: וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם
יט אלהים אשר לא־ידעום ולא חלק להם: ויחר־אף יהוה
בארץ ההוא להביא עליה את־כל־הקללה הכתובה בספר
כ הזה: ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול
כא ישלכם אל־ארץ אחרת כיום הזה: הנסתרת ליהוה אלהינו
והנגלת לנו ולבנינו עד־עולם לעשות את־כל־דברי התורה
הזאת: והיה כי־יבאו עליך כל־הדברים האלה
ב הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל־לבבך בכל־
ג הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: ושבת עד־יהוה
אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר־אנכי מצוך היום אתה
ד ובניך בכל־לבבך ובכל־נפשך: ושב יהוה אלהיך את־שבותך
ורחמך ושב וקבצך מכל־העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך
ה שמה: אם־יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה
ו אלהיך ומשם יקחך: והביאך יהוה אלהיך אל־הארץ אשר־
ירשו אבתיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך: ומל יהוה
אלהיך את־לבבך ואת־לבב זרעך לאהבה את־יהוה אלהיך
ז בכל־לבבך ובכל־נפשך למען חייך: ונתן יהוה אלהיך את
כל־האלות האלה על־אויביך ועל־שנאיך אשר רדפוך: ואתה
ח תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את־כל־מצותיו אשר אנכי
ט מצוך היום: והותירך יהוה אלהיך בכל ומעשה ידך בפרי
בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה
לשוש עליך לטוב כאשר־ששׂ על־אבתיך: כי תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר
התורה הזה כי תשוב אל־יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־
נפשך:

5. תלמוד ירושלמי פיאה

רבי חייא רבא ורבי שמעון בן חלפתא הוו מהלכין בהדא בקעת ארבל בקרייצתה וראו אילת השחר שבקע אורה. אמר רבי חייא רבה לר' שמעון בן חלפתא בי רבי כך היא גאולתן של ישראל בתחילה קימאה קימאה כל מה שהיא הולכת היא רבה והולכת. מאי משמע מי אשב בחושך ה' אור לי. כך בתחילה ומרדכי ישב בשער המלך ואחר כך יוקח חמן את הלבוש ואת הסוס ואחר כך וישב מרדכי אל שער המלך ואחר כך יוסרדכי יצא כלפני המלך בלבוש מלכות ואח"כ ליהודים היתה אורה ושמחה

6. תלמוד בבלי

כתוב אחד אומר ערבה שביבין דינור וכתוב אחר אומר עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתיב לא קשיא אחד לו ואחד לדור כדתניא אחד לו ואחד לדור דברי ר' עקיבא אמר לו ר' יוסי הגלילי עקיבא עד כמה אתה עושה שכינה חול אלא אחד לדין ואחד לצדקה קיבלה מיניה או לא קיבלה מיניה ח"ש אחד לדין ואחד לצדקה דברי רבי עקיבא אמר לו ר"א כן עוריה עקיבא מה לך אצל הגדה כלך מדברותיך (ג) אצל נגעים ואהלות אלא אחד לכסא יהוה לשרפף כסא לישב עליו שרפרף להודות רגליו שנאמר השמים כסאי והארץ הדום רגלי כי אחא רב דימי אמר שמונה עשרה קללות קילל ישעיה את ישראל ולא נתקררה דעתו עד שאמר להם המקרא הזה יהרהו הנער בוכן והנקלת בנכבד

: לפיק לשופטה · לנכר ;
הנכמיס · הנכנס דבר מתוך דבר ·
סיום דעמ:

6. תלמוד בבלי

דכתיב "והיה אמונת עתיך חוסן ישועות חכמת והעת וגו' אמונת זה סדר זרעים עתיך זה סדר מועד חוסן זה סדר נשים ישועות זה סדר נזיקין חכמת זה סדר קדשים ודעת זה סדר טהרות ואפ"ה "יראת ה' היא אוצרו אמר רבא בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו "נשאת ונתת באמונה "קבעת עתים לתורה, עסקת בפרו ורבו צפית לישועה פלפלת בחכמה הבנת דבר מתוך דבר ואפ"הא יראת ה' היא אוצרו אין אי לא לא

9. ויקרא רבה

וכפר ארמתו עמו. ויפיים לדמתו ועמו ג על הגרות שעברו עליהם ושמה להם לחויב: וכפר. לגן רגוי ופיום. כמו (בראשית לג) מכפרה פניו לאחיניה לרוגזיה: וכפר ארמתו. ומה היא לדמתו, עמו. כשעמו מתנחמים מרגו מתנחמת. וכה"ל (תהלים פה) רצית ה' ארצך, כתה רצית שבות יעקב.

10. ואתחנן

אן אל יעלה על דעתך שהשלך הקשיח קדיוו לעשות אותות ומופתים, ויקרבן דברים בעולם, או ממיה מתים, וביוצא בדברים אלו שהשפשים בזיוו כשהיו מקרה: מקרבין יקרבאל, והזרין כל המשפשים בזיוו מקרה: מקרבין קרבנות ועושין שמשין ויובלות כל מצותיו האמורה בתורה.

11. ויקרא

סז) כסא דוד (ישעי' ט) - הוא משיח בן יוסף ושם: להכין אותה ולסעדד במשפט ובצדקה. ושם, (לפני פסוק זה), כי ילד יולד לנו וכו'. ועפ"ז הארוה"ק (בברכת בונה ירושלם) חובה גדולה וקדושה לכוון תמיד בתפלת כסא דוד עבדך שמשיח בן יוסף לא יהרג ע"י ארמילוס הרשע וכו' אקיים. את סוכת דוד הנופלת (עמוס ט') כל לשון קימה שייך למל"י ראה להלן (סימן קלב) בתיגה קמה אלמתי, גם מרומז במלת "נופלת" (בחולם מלא). ואדמילוס הרשע בסוד מלחמה לד' בעמלק.

12. תלמוד בבלי

וחומר אם יתמכמה תכה לו, הסנה כדי שכוכות זה שחסם מתכים חזקו לגאולה, ועקיו לשון חכה ולא אמר לפה לו קוה לרמוז שכיאתו תהיה בזכות תורה שבע"פ שם בה ח' דלגין, ובזכות כ"ל תקוון דיחודא שהוא שמע ישראל וכו', וחזו תכה ח' כ"ה:

7. מעשרות

אמר רב כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה ומעשים טובים ושמואל אמר דיו לאבל שיעמוד באבלו כתנאי ר' אליעזר אומר אם ישראל עושין תשובה נגאלין ואם לאו אין נגאלין אמר ליה רבי יהושע אם אין עושין תשובה אין נגאלין. *אלא הקב"ה מעמיד להן מלך שגזרותיו קשות כהמן וישראל עושין תשובה ומחזיר למוטב תניא אידך ר' אליעזר אומר אם ישראל עושין תשובה נגאלין שנאמר °ושבו בנים שובבים ארפא משובותיכם אמר לו רבי יהושע והלא כבר נאמר °תנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו תנם נמכרתם בעבודת כוכבים ולא בכסף תגאלו לא בתשובה ומעשים טובים אמר לו רבי אליעזר לר' יהושע והלא כבר נאמר °ושבו אלי ואשובה אליכם אמר ליה רבי יהושע והלא כבר נאמר °כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אחכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון אמר לו ר' אליעזר והלא כבר נאמר °ושובה ונחת תושעון אמר לו ר' יהושע לדבי אליעזר והלא כבר נאמר °כה אמר ה' גואל ישראל וקדושו לבזה נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו אמר לו רבי אליעזר והלא כבר נאמר °אם תשוב ישראל נאום ה' אלי תשוב אמר לו רבי יהושע והלא כבר נאמר °ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאור וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם כי למועד מועדים וחצי וכלות נפץ יד עם קדש תכלינה כל אלה וגו' ושתק רבי אליעזר ואמר רבי אבא אין לך קץ מגולה מזה שנאמר °ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל וגו' רבי (*אליעזר) אומר אף מזה שנאמר °כי לפני הימים (האלה) [ההם] שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא אין שלום מן הצר °מאי ליוצא ולבא אין שלום מן הצר רב אמר אף תלמידי חכמים שכתוב בהם שלום דכתיב °שלום רב לאהבי תורתך אין שלום מפני צר ושמואל אמר עד שיהיו כל השערים כולן שקולין אמר רבי חנינא בן דוד בא עד שיחבקש דג לחולה ולא ימצא שנאמר °אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אוליך וכתב ("בתריה) °ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל אמר רבי חמא בר חנינא אין בן דוד בא עד שחכלה מלכות הולה מישראל שנאמר °זכרת הולולים במומרות "] וכתיב בתריה בעת ההיא יובל שי לה' צבאות עם ממשך ומרם אמר ועירי אמר רבי חנינא אין בן דוד בא עד שיכלו נכסי הרוח מישראל שנאמר °כי אז אסיר מקרבך עליו גאותך וכתיב °והשאתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם ה'

גילי מאד בת־ציון הריעי
בת ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב
על־חמור ועל־עיר בן־אתנות:
יא והיה בכל־הארץ נאם־יהוה פי־שנים בה יכרתו
יב יגועו והשלישית יותר בה: והבאתי את־השלשית באש
וצרפתים כצרף את־הכסף ובחנתים כבחן את־הזהב הוא
יקרא בשמי ואני אענה אותו אמרתי עמי הוא והוא יאמר
יהוה אלהי:
3. מיכה
ביום ההוא נאם־יהוה אספה הצלעה
ד והנדחה אקבצה ואשר הרעתי: ושמתי את־הצלעה לשארית
ה והנחלאה לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר ציון מעתה ועד־
ו עולם: ואתה מגדל־עדר עפל בת־ציון עדיך
תאתה ובאה הממשלה הראשונה ממלכת לבת־ירושלם:
ז עתה למה תריעי רע המלך אין־בך אם־יועצך אבד כי־
חזיקך חיל כיולדה: חולי וגחי בת־ציון כיולדה
מיכה ג
ג. כי העלותיך מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתיך ואשלח
ד לפניך את־משה אהרן ומרים: עמי זכר־נא מה יעץ בלק
מלך מואב ומה־ענה אתו בלעם בן־בעור מן־השטים עד־
ה הגלגל למען דעת צדקות יהוה: במה אקדם יהוה אכף
לאלהי מרום האקדמנו בעולות בעגלים בני שנה: הירצה
יהוה באלפי אילים ברבבות נחלי־שמן האתן בכורי פשעי
ח פרי בטני חטאת נפשי: הגיד לך אדם מה־טוב ומה־יהוה
דורש ממך כי אם־עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת
עם־אלהיך:
מיכה ז
ג. ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי
ישעי ישמעני אלהי: אל־תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי
כי־אשב בחשך יהוה אור לי:
אספר גיאלה
א. כבעת ההיא יעמד מיכאל השר
הגדול העמד על־בני עמך והיתה עת צרה אשר לא־
נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא יפלט עמך
ב כל־הנמצא כתוב בספר: ורבים מישני אדמת־עפר יקיצו
ג אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם: והמשכלים
יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם
ד ועד: ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר
עד־עת קץ ישטטו רבים ותרבה הדעת: וראיתי אני דניאל
והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפת היאר ואחד
ו הנה לשפת היאר: ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממעל
למימי היאר עד־מתי קץ הפלאות: ואשמע את־האיש
לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר וירם ימינו ושמאלו
אל־השמים וישבע בחי העולם כי למועד מועדים וחצי
ח וככלות נפץ יד־עם־קדש תכלינה כל־אלה: ואני שמעתי
ט ולא אבין ואמרה ארני מה אחרית אלה: ויאמר לך
דניאל כי־סתמים וחתמים הדברים עד־עת קץ: יתבררו
ויתלבנו ויצרפו רבים והרשעים ירשעו ולא יבינו כל־
יא הרשעים והמשכלים יבינו: ומעת הוסר התמיד ולתת
שקוץ משם ימים אלף מאתים ותשעים: אשרי המחכה
יב ויגיע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה: ואתה
לך לקץ ותנוח ותעמד לגורלך לקץ הימין: